

Svar (9/11 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

»Det er ikke korrekt forstået, at reviewpanelet konkluderer, at livscyklusvurderinger ikke kan bruges som redskab i den politiske beslutningsproces. Bemærkningen fra panelet (side 379) om anvendelse af livscyklusvurderingen i den politiske beslutningsproces vedrører dels det tidligere udkast til rapport og den form, som konklusionerne blev præsenteret på i udkastet, og dels at der skal inddrages andre aspekter i den politiske beslutningsproces. Panelets kommentar blev taget til efterretning af konsulenterne bl.a. ved, at resultaterne og konklusionerne blev præsenteret på en mere enkel måde. Rapportens værdi som beslutningsstøtteværktøj blev dermed forøget.«

Spm. nr. S 302

Til miljø- og energiministeren (29/10 98) af:
Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren begrunde, hvorfor ministeriet har defineret ståldåser som en blanding af stål og tin (livscyklusanalysen, side 38), når ståldåser er en blanding af stål og jern?«

Svar (9/11 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

»For en god ordens skyld skal det oplyses, at det ikke er ministeriet, der har udført den omtalte livscyklusanalyse, og at det derfor ikke er ministeriet, der definerer ståldåser som en blanding af stål og tin men derimod de konsulenter, der har udført opgaven.

En livscyklusvurdering dækker et stort antal brancher og processer. Der er indsamlet en meget stor mængde information. Fokus har derfor været rettet mod den information, der har betydning for studiets konklusioner. Det er almindeligvis hverken muligt eller nødvendigt at dobbeltchecke den information, der har marginal betydning for studiets resultat.

Konsulenten oplyser, at de data, der er anvendt for produktionen af materialet til ståldåserne, er indsamlet fra APEAL. Det gælder både mængden af tin og processens miljøbelastning. Den lille mængde tin, som anvendes, beskrives fejlagtigt i rapporten som en legering i stedet for en yderbelægning. Denne beskrivelse påvirker dog ikke de data, der er anvendt i beregningerne, og det har derfor ingen som helst betydning for resultaterne.«

Spm. nr. S 303

Til miljø- og energiministeren (29/10 98) af:
Lene Espersen (KF):

»Med hvilken begrundelse definerer ministeriet mængden af Fe til 10 pct. (livscyklusanalyse-rapporten, side 137), når den ifølge fagfolk ligger på 45 pct., og hvilken konsekvens har dette for målinger af CO₂, SO_x, NO_x såvel som den totale energiemmission?«

Svar (9/11 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

»For en god ordens skyld skal det oplyses, at det ikke er ministeriet, der har udført den omtalte livscyklusanalyse, og at det derfor ikke er ministeriet, der definerer mængden af Fe til 10%, men derimod de konsulenter, der har udført opgaven.

Konsulenten oplyser, at udvinding af malm svarer til mindre end 2% af ståldåsens samlede energibehov (Annex C i teknisk rapport nr. 403). Dette svarer til 1-2% af mængden af CO₂, SO₂ og NO_x (Annex D i teknisk rapport nr. 403). Opgørelser over mængden af malm og energibehovet er hentet fra et nyt svejtsisk studie fra BUWAL (annex A teknisk rapport nr. 403). Data offentliggjort af BUWAL (Bundesamt für Umwelt, Wald und Landschaft) er generelt anerkendt som pålidelige data, der i dette tilfælde er baseret på information fra fagfolk i »Informationszentrum Weissblech«.

Konsulenterne har i rapporten oplyst, at Fe indholdet i jernmalmen er sat til 10%, men dette tal anvendes ikke til beregning af energiforbrug og emissioner, idet der som ovenfor nævnt er